

DALI IMA ŽIVOT POSLJE SMRTI?

Da li ti imaš BESMRTNU dušu? Dali mrtvi znaju što živi rade? Dali samoubojstvo "završava sve"? Dali će te sresti vaše umrle voljene još jednom? Dali umrli jedni "prelaze" u raj ili pakao?

Herbert W. Armstrong

Zašto ova tajanstvenost o životu i smrti? Što mnogi vjeruju od tako mnogih vjera? Kako mi možemo znati? Možemo li mi vjerovati Bogu? Adam i Eva nisu. Malo ko vjeruje u Hrista-to jest, malo ih vjeruje ono što je On rekao! Da li bi mi vjerovali Bogo-ako bi nam On rekao?

Rekao sam mojoj ženi prije pedeset godina, "Ja znam da Biblija kaže, 'držite Nedjelju'" "Kako ti znaš?" upitala je ona. "Da li si ti to pročitao?" "Nisam, ali znam da je tu kad sve Hrišćanske crkve imaju svoju vjeru iz Biblije, i svi drže Nedjelju".

"Zašto to ne nađeš i pokažeš meni?" rekla je ona. Ali ja to nisam mogao naći.

Ja sam slučajno čitao u Rimljanima 6:23: "Jer je plata za grijeh smrt..., "Pričekaj minutu!" ja sam uzviknuo. "Na Nedjeljnim školama oni su me učili da ono što mi zaradimo za grijeh jeste vječni život, a ne smrt-vječni život u paklu ognjenom". Onda sam pročitao ostatak rečenice "...a dar Božij je život vječni..." Pisao je Herbert Armstrong.

"To je jedan šok!" Ja sam izrazio daljnje iznenađenje. "Ja sam vjerovao da ja već imam vječni život. Ja sam smrtna duša". Napustio sam crkvu i Nedjeljnu školu kada sam bio osamnajest. Ipak ja sam podignut u uspostavljenom i poštovanom Hrišćanskom društvu. Bio sam izazivan. Čuo sam gdje sveštenik govori, "Biblija nam govori, kad mi svi stignemo u RAJ..." Jednom prilikom sam pročitao gdje je Isus kazao, "Ni jedan čovjek nije otišao na nebo". I kada sam pročitao nekoliko prostih biblijskih navoda, počeo sam vjerovati da čak i crkve DANAS ne vjeruju što je Isus u stvari govorio!

Jeste, više od pedeset godina prošlih moj se um očistio od prošlog učenja, pretpostavki i ideja o stvarima koje se odnose na Boga. Ja sam onda dokazao nepobitno nadahnuće Biblije i njeno originalno pisanje. To je pravo da se svjeruje što je Bog kazao u Svojim Riječima.

Što nam Biblija govori o životu poslije smrti? Dali je iko ikada umro i onda stvarno se uvjerio u život poslije smrti-i ko može to dokazati i razjasniti nam kakav je tamo život bio?

Odgovor je da. Isus Hristos je lično umro i bio je mrtav. Ali on je vaskrsnuo iz mrtvije i bio je viđen od mnogo naroda-uključujući njegove učenike, koji su bili sa Njim tri i po godine prije Njegove smrti, i četrdeset dana poslije njegova vaskrsnuća i oni su o tome glasno propovjedali da su oni očevdci Njegova života poslije smrti.

U Korinćanima 15:22-23, pročitajte: "Jer kako po Adamu svi umiru, tako će svi po Hristu oživjeti (poslije smrti). Ali svaki u svom redu..." Petnajsta glava 1. Korinćanima je "glava o vaskrsnuću" u Bibliji. Njen predmet je vaskrsnuće u život, poslije smrti! Ali to je, u Božijem glavnom planu, po redu-ili slijeđenje-vaskrsnuća.

Nastavak: "Novina Hristos"-ovo se dogodilo 2000 godina ranije- "a po tom oni koji vjerovali su Hrista o Njegovu dolasku..." (stih 23-24). Kasnije u ovoj brošuri biće mnogo opširnije opisano o vaskrsnuću onih "koji vjerovali su Hrista"-Duhovno-začeti Hrišćani. Ali šta je sa ostalima?

Oni svi koji su umrli u Adamu, kaže, "po Hristu-svi će oživjeti" sa vaskrsnućem iz mrtvih. Stih 23 kaže "...koji vjerovali su Hrista (vaskrsnuće) na ovom (drugom dolasku)"-sad neizbježno-u našem sadašnjem dobu. "Onda kraj" (stih 24)-ali detalj vaskrsnuća ostalih-sa velikom većinom onih koji su ikad živjeli-zapisano je posebno.

U Otkrivenju 20 mi nailazimo na još dva vaskrsnuća. Prvo, stih 4, svitci koji su Hristovi će živjeti i vladati na zemlji sa Hristom za hiljadu godina. Sotona će se ukloniti (stih 1-2) ali ostatak onih koji su pomrli neće vaskrsnuti sve do kraja hiljadu godina (stih 5). Onda počinje stih 11: "i vidjeh velik bijel prijesto, i onoga što sjedaše na njemu od čijaega lica bježaše nebo i zemlja i mjesta im se ne nađe. I vidjeh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom" (drugo vaskrsenje); "i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u njima, po djelima svojim".

Ovo će biti najveće vaskrsenje, brojčano vaskrsnutih. To će obuhvatiti bilione koji su ikad ranije živjeli odsječeni od Boga-koji tadaj nisu bili osuđeni. Biblija je važna knjiga povodom

naroda Izrailjeva. Vaskrsnuće njih svih, koji ranije nisu pozvani u duhovni spas, opisano je u Ezekilji 37.

Prorok Ezekija je uzet u viđenju i postavljen u dolinu ispunjenu kostima. U stihu 11 tu je zapisano gdje mu je Bog rekao da su to kosti Doma Izrailjeva. Oni-ovi mrtvi kosturovi-su prikazani gdje govore, “Posahnuše kosti naše i prođe nadanje naše, propadosmo”.

Ali je proroku rečeno da kaže ovim suhim kostima, “Ovako veli Gospod Gospod: evo, ja ću otvoriti grobove vaše, i izvadiću vas iz grobova vaših, narode moj, i dovešću vas u zemlju Izrailjevu”.

U ovom viđenju, prije nego je Bog razjasnio proroku značaj velike doline kosti, proroku je rečeno da reče ovim kostima, “Ovako govori Gospod Gospod... gle, ja ću metnuti u vas duh, i oživjećete. I metnuću na vas žile, i obložiću vas mesom, i navuću na vas kožu, i metnuću u vas duh, i oživjećete” (stih 5-6). Sad da se vratimo u stih 13: “I poznaćete da sam ja Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas iz grobova vaših, narode moj. I metnuću duh svoj u vas da oživite, i naseliću vas u zemlji vašoj, i poznaćete da ja govorim i činim, govori Gospod”.

Ovo proročanstvo je o jednom vaskrsnuću u smrtno fizičko-i-krvni život-nije jedno vaskrsnuće, onakvo kao svetaca na Drugom Hristovu povratku, u besmrtno Duhovno-sasatavljeni vječni život. Bog nikada nije ponudio Starog Zavjeta Izrailju Svoj Duh, ili duhovno spasenje. Već materijalno i nacionalno obećanje-i čak to za poslušnost koju su oni odbili da pruže.

Ali sad, u ovom Velikom Bjelom Prestolu vaskrsnuća, pored sveg ovog naroda koji su bili odsječeni od Boga, ovi Izraelci (čak i oni koji nisu bili pozvani poslije Hristova dolaska) bi će vaskrsnuti u živa, disuća, tjelesna-i-krvni život. Oni će svi, nadajući se, onda doći u stvarno poznanje da će Vječni Gospod, i da će On, napokon njihova pokajanja, staviti Svoj Duh sveti u njih. Oni će,-pored svih nacija, koji nisu bili specialno pozvani prije Milenija, živjeće u fizičkom životu na ovom vaskrsnuću.

I poslije jednog vremena rasta i pobjeđivanja, onda će doći njihovo duhovno spasenje-bez Sotone među njima da ih zavodi!

Sad da se vratimo u Otkrivenje 20. Stih 13 do 15 označava da će tu onda biti jedno posljednje, krajnje vaskrsenje onih koji se nisu htjeli pokajati i odbacili su da prime spasenje i vječni život ponuđen njima. Oni, bilo koji takav živi na kraju drugog vaskrsnuća, onda će umrijeti drugom smrtni-podpuno uništenje-u jezeru ognjenom, opisano od Petra kao lice zemlje rastopljene u masu.

Malahia je dodao: “Jer, gle, ide dan, koji gori kao peč, i svi će ponositi i svi koji rade bezbožno biti strnjika, i upaliće ih dan koji ide, veli Gospod nad vojskama, i neće im ostati ni korjena ni grane. A vama koji se bojite imena mojega, granuće sunce pravde, i zdravlje će biti na zracima njegovijem... i izgazićete bezbožnike, jer će oni biti pepeo pod vašim nogama u dan kada ja učinim, veli Gospod nad vojskama”. (Malahija 4:1-3). “...i biće kao da ih nije bilo” (Avdija 16).

Ali, šta je u međuvremenu-šta je između sekunde jednog mrtvog i vaskrsnuća? Biblijska nauka, oprečna je vjerskom i crkvenom učenju-to je Riječ Božija-da je jedan mrtvac mrtav-podpuno nesvjestan. Vidi nadahnutu mudrost Solomona: “Jer živi znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa” (Knji. Propo. 9:5).

Nedavno sveštenik Svjetske Božije Crkve rekao mi je iskustvo koje je imao sa tri uspješno navodna samo-ubistva. Svaki put on je rekao njima. “Dobro, izvršite-ali prvo ti dobro razmisli što se desi u momentu kada umreš. Što se tiče tvoje savjesti, sledeće sekunde ti ćeš se probuditi u vaskrsnuću-i ako učiniš ovo samo-svoje ubistvo, ti ćeš opet biti suočen sa svojim problemom, i krivicom samog-sebe ubistvom u dodatku k tome. Zašto ne bi riješio ovaj problem sada, prije nego učiniš ovo ubistvo?” Ni jedan od ova tri nisu izvršili ovo ubistvo!

Tako, ništa se ne postiže sa “završetkom svega ovoga”, misleći da je to smo jedan izlaz. Smrt samo donosi odjednom buđenje na vaskrsnuću. Vi nećete znati apsolutno ništa od one sekunde kada ste umrli, do sekunde kada se probudite na vaskrsnuću. Ovi pojedinci mtraju, sveštenik razjašnjava, da će samoubistvo riješiti sve probleme –i da će izaći iz svojih problema, ali kad su shvatili da će imati svoje probleme plus ubistvo podignuto protiv njih na sudu, to više nije izgledalo da će samoubistvo riješiti te sve “brzo probleme”.

Ne, smrt nije drug, već neprijatelj! Hristos je došao da uništi smrt-da učini jedan radostan, miran, bogat život moguć svima-za svakoga u njegovo vlastito vrijeme. On je došao da mi možemo imati život, “i da je imamo u izobilju”. To stvarno ima život poslije smrti-i Hrostos je

omogućio jednu izvanrednu ljudsku mogućnost tako veliku da izgleda nevjerovatna. On je došao da umre umjesto nas-da plati kaznu koju smo mi navukli na sebe, i da nam dade život!

Isus je sam učio da tu ima život poslije smrti. On je učio Fariseja, Nikodimusa, ali Nikodimus nije mu vjerovao! Isus mu je rekao, “Kad vam kaza zemaljsko, pa ne vjerujete” (Jovan 3:12). Zašto Farisejac Nikodimus nije razumio kada mu je Isus rekao: “ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega”? (stih 3).

Zašto narod ne razumije ove riječi danas? Koliko ih znade, danas, da Isusovo jevanđelje je bilo uzbuđenje, nikad-ranije-objavljena NOVOST OBJAVLJNA?

ISUS JE BIO OBJAVITELJ

Oni u Judeji su znali-ili su trebali znati-Malahijevo proročanstvo povodom ovoga. Ovo je bila dobra vijest Božija-i riječ “jevanđelje” u stvari znači Dobra Vijest! Isus je bio objavitelj. Njegova vijest bila je nešto apsolutno novo-nikad ranije objavljena čovječanstvu. To je bila divna novost ikad objavljena, ustvari skorom suviše divna za ljude da vjeruju. To je bila novost za podpuni nadmašaj mogućnosti čovjeka.

Veličanstvena poruka koju je Isus donio nije bio izvještaj ili prošli događaj. To je bila u napred novost tako reći nevjerovatnog Utopiskog Sutrašnjeg Svijeta! To je bila novost o životu poslije smrti. I to je bila novost da se mi možemo roditi ponove! Ipak niko je nije razumio! Zašto to nije bilo nikad prepoznato od svijeta kao ogromnu novost koja je u stvari bila? Pošto su prvog-vijaka neprijatelji jevanđelja sprečili je!

Crkva Božija, na temelju originalnih apostola i Hrista, bila je osnovana na dan Pentakost (Duhovdan), A.D.31. Oko dva desetogodišta kasnije, kada je apostol Pavle pisao pismo crkvi u Galatima, ono je već bilo suzbijeno, i lažni sveštenici okrenuli su narod u drugo jevanđelje. Pavle je pisao: “Čudim se da se tako odmah odvrćete na drugo jevanđelje od onoga koji vas pozva blagodaću Hristovom. Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoće da izvru jevanđelje Hristovo” (Gala. 1:6-7). Opet u Rimljanima 1:18: “Jer se otkriva gnjev Boži s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi”. I u 2. Korinćanima 11. Pavle je govorio o lažnim apostolima (stih 15-16) koji su došli da propovjedaju “drugo jevanđelje” (stih 4, 13, 15).

Vreme je bilo pri ruci, kada je Isus propovjedaao, za ovu poruku da se objavi! Vreme je pri ruci, danas, za njen pravi značaj da se objavi prosto da narod može da razumije (Matej 24:14). Biće, u ovoj brošuri. I to je važan izazov Vama koji je sada čitate! I Vi trebate razumjeti kakva je novost objavljena, ili Vi ne možete razumjeti što je Isus mislio o biti “rođen ponovo”.

Vidite, u kratko, prvo, kakva je to uzbuđljiva vijest bila! Unapred, u Malahinom proročanstvu, kaže: “Evo ja ću poslati anđela svojega, koji će pripremiti put preda mnom, i iz nenada će doći u crkvu svoju Gospod, koga vi tražite...” (Malah. 3:1).

Sad vidite početak Propovjedačeve objave te poruke. Ona je navedena u Markovom jevanđelju, glava 1: “Početak jevanđelja Isusa Hrista sina Božijega, kao što stoji u proroka...” Ond produžuje se sa navođenjem iz Malahije napisano ovde. Onda navodi događaj Jovana Krstitelja pripremajući put pred Glasnikom. Onda, stih 14-15: “A pošto predadoše Jovana u zatvor, dođe Isus u Galileju propovjedajući jevanđelje o carstvu Božijemu i govoreći, iziđe vrijeme i približi se carstvo Božije; pokajte se i vjerujte jevanđelje”-to je, vjeruj mi dobra vijest!

ŠTA JE CARSTVO BOŽIJE

Šta je On mislio-Carstvo Božije? Isusova cjelokupna poruka-jevanđelje-bilo je o Carstvu Božijemu! Ipak malo ih zna o tome, danas. Carstvo je (a) jedna nacija naroda, i (b) uprava te nacije. (Za mnogo jasnije razjašnjenje, javite nam se ili čitajte našu besplatnu brošuru Baš Šta Vi Mislite da je ... Crarstvo Božije?).

Isus Mesija trebao je doći kao “Govornik Ugovora”. “Stari Zavjet” učvrstio je ljudsku djecu Izrailja kao naciju ili Kraljevstvo naroda, zvano Carstvo Izrailja. Isus Hristos kao govornik-proglasio je Novi Ugovor koji će uspostaviti Duhovno-sastavljenu djecu Božiju kao Carstvo Božije!

Kako je staro carstvo Izrailja bilo sastavljeno od ljudske familije od naroda Izrailjeva, tako će Carstvo Božije biti sastavljeno od Svete Familije Svetoga Boga. I šta ovo ima veze sa životom poslije smrti? To ima sve sa time!

ZAŠTO SU JEVREJSKE VOĐE ODBACILI PORUKU

Jevrejske vođe u Isusovo vrijeme mislili su da On objavljuje jednu upravu koja će se uspostaviti momentalno-oboriti Rimsko Carstvo, i onda upravljati Judejeom kao vazalnom državom. Jeda od ovih istaknutih Jevreja bio je jedan čovjek po imenu Nikodimus, spomenut ranije. On je bio Farisej, i Fariseji su se suprostavljali Isusu zbog njegovog novog jevanđelja. Nikodimus, ipak, želio je da sretne ovog neobičnog propovjedača i da se porazgovara sa njim. Da bi izbjegao ukor od svojig kolega, on je došao kod Isusa noću.

“Mi znamo”, rekao je on, “da si ti učitelj od Boga”. “Mi” znači da sveto označenje govornika i izvor Njegove poruke bilo je poznato Farisejima. Ali su oni “sada” narod, zabrinut za zaštitu njihovog položaja kao vladara pod Rimskim upravom, a ne sa primanjem otkrivenja od Boga.

Isus je shvatio važnost Nikodimusove prve riječi. Njegova poruka je bila dobra vijest dolazećeg Svjetske Uprave od Boga-to jest, Carstvo Božije, koje će upravljati svim nacijama sa Upravom Božijom. Ovi Jevreji bojali su se ove poruke. Isus je bio njihova rasa-jedan Jevrej. U koliko se oni ne usprostave njemu, oni su se bojali da im se vlast ne uzme i moguće da ih ubiju kao prevratnike preteći da zbace Rimsku upravu. I Fariseji su mislili da je Isus objavljivao monetarno preuzimanje te uprave!

NE U OVO DOBA

Stoga Isus nije trošio riječi. On je udario pravo kroz crux tačku-Carstvo Božije nije iz ovog doba-sada, ovog doba-već Svijet Sutra-jedno drukčije i slijedeće doba. Ne sastavljeno od ljudi, već besmrtnika-Božije familije! Onda Isus je rekao, “ako se ko na novo ne rodi, ne može vidjeti carstava Božijega” (Jovan 3:3).

Vidite pažljivo da biti “na novo rođen” ima važan spoj sa Carstvom Božim-sa činjenicom da to nije od ovog vremena-ovog doba. Ali Isusov odsječen početi govor ostavio je Nikodimusa zbunjena. Vjerske vođe i stotine dominacija i sekta priznaju Hrišćanstvo danas ali su zbunjeni i zavedeni! Današnje vjere stavili su drugi zaokret na to nego Nikodimus, svakako.

Nikodimus je razumio čisto što to znači roditi se. On je znao da to iznači doći iz majčine utrobe. Što znači biti rođen u svijet! Današnje vjerske vođe čitaju to sa drugim tumačenjem! Što Nikodimus nije mogao da razumije je kako-kojim smislom-bilo ko da se opet rodi! I svakako, biti ljudki-um, on je samo mogao da razumjeti drugio fizičko rođenje. Ali on je znao što znanč roditi se!

RODITI SE ŽIVO BIĆE PO DRUGI PUT

Zbunjen, on je upitao, “kako se čovjek može roditi kad je star? Eda li može po drugi put ući u utrobu matere svoje i roditi se”? On nije bio zbunjen o tome što znači biti rođen. Što Nikodimus nije mogao da razumije bilo je drugo rođenje. On je mislio da Isus govori o drugom fizičkom rođenju. On nije mogao da shvati ništa drugo već drugo fizičko rođenje. Njegov um nije mogao da shvati duhovne stvari.

Sad je Isus razjasnio čisto jasno da Carstvo Božije je nešto što se može vidjeti-ali ne sve dok ili osim ako se jedan ne “rodi ponove”. Ne za vrijeme njegova fizičkog života! Također stih 5, Carstvo Božioje je nešto gdje jedan čovjek može da uđe-al ne dok se poslje ne rodi ponove-drugo i sasvim drukčije rođenje. Ovdje je važna tačka koja sve to tumači: Isus je rekao, “Žto je rođeno od tijela, tjelesno je; a što je rođeno od Duha, Duh je”.

Čovjek je sada tjelesan-živo biće. On je materijalni sastojak. “Od Praha zemaljskog”, rekao je Bog Adamu, “i u prah ćeš se vratiti”. Opet, “i stvori Gospod Bog čovjeka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh života, i posta čovjek duža živa” (1. Moj. 3:19; 2:7).

ONI ROĐENI OPET BI ĆE DUH

Ali, kaže Isus jasno, kad je neko rođen od Duha on će biti Duh! Pogledajte ovo! Pročitajte to u svojoj vlastitoj Bibliji. Carstvo Božije bi će sastavljeno od Duhovnih bića-ne od fizičkih! Po rođenju čovjeka u tijelu, jedan je donešen iz njegove majke utrobe u ovaj svijet. Kada se rodi od Duha, jedan će biti donešen iz Crkve Božije (fizički)-majke začelih Hrišćana-u Carstvo Božije (jedno Carstvo Duhovnih bića).

Čovjek je sada sastavljen od mesa-materijalne stvari-predmeta. Kad se rodi ponove on će biti Duh-duhovno biće, ne više fizičko biće. On će biti sastavljen od Duha-Duhovnoe stvari-sa životom naseleđenim-sa sam za sebe životom-onda neće postojati od disanja vazduha i cirkulacije krvi.

Iz sledećeg doba kada će Carstvo Božije upravljati svijetom-život poslije smrti- budući život- Isus je rekao, "Niti će se ženiti niti udavati, nego su kao anđeli Božiji na nebu..." (Matej 22:30). Ženidba je fizička, tjelesno ujedinjenje. U doba Božijeg Carstva, kada se "rodi ponovo" mi ćemo biti duhovi, a ne tijelo. Roditi se od Boga kao Duhovno biće, nismo više fizički. Anđeli su duhovi-sastavljeni od Duha (Jevrej. 1:7). Isus nije rekao da ćemo mi onda biti anđeli-ali kao anđeli-bespolni i sastavljeni od Duha. Anđeli su duhovna bića-stvoreni takvi-nisu začeti i rođeni od Boga kao Božija vlastita djeca. Mi ćemo po tom biti veći od anđela!

Isus je ovo razjasnio Nikodimu dalje: "Duh diše gdje hoće, i gas njegov čuješ, a ne znaš odkud dolazi i kua ide: Tako je svaki čovjek koji je rođen od duha" (Jovan 3:8). Vi ne možete vidjeti vjetar. Vjetar je uspoređen sa Duhom. To je nevidljivo. Stoga je zašto smrtno tijelo, kao što smo mi sada, ne mogu vidjeti Carstvo Božije. Oni koji ga nasljeđe bi će duh-obično nevidljivi fizičkim očima.

NE DOK SMO KRV ITIJELO

Apostol Pavle rekao je jasno da Carstvo Božije je nešto što ljudi mogu naslijediti, ali ne u ovo doba-ne dokle je god satavljen u materijalnom tijelu. "Prvi je čovjek od zemlje, zemljan; (fizičko biće) drugi je čovjek Gospod s neba" (jedno sveto Božije biće) (1. Korin. 15:47).

Ovo je to što je Isus govorio Nikodimu. On je bio zemljan, zemaljski-živo biće. On je bio tijelo a ne duh. On je bio rođen tjelesan, tako on oni što je bio-tjelesan. Kada je jedan rođen od Duha, on će biti duh. Pavle je ovdje tumačio istu istinu. Ali mi ne možemo biti duhovni u ovo sadašnje doba.

Produžiti, sad, u 1. Korinćanima. 15:49, "i kako nosimo obličje zemaljskoga, tako ćemo (buduće-vaskrsnuće) nositi i obličje nebeskoga". Kako smo sada tjelesni, tako ćemo postati i dihovni-na vaskrsnuću, to jest, kada se "rodimo ponove"-kada ćemo vidjeti, ući u, Carstvo Božije-kada budemo duhovni-na vaskrsenju! "A ovo govorim, braćo, da tijelo i krv ne mogu naslijediti carstva Božijega, niti raspadljivost neraspadljivost nasljeđuje. Evo vam kazujem tajnu, jer svi ne ćemo pomrijeti, a svi ćemo se pretvoriti. U jedan put, u trenuću oka u pošljednoj trubi, jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti" (stih 50-52). Biće vrijeme kada ćemo se roditi opet-kad vidimo, uđemo, i nasljeđimo Crastvo Božije-kad se "rodimo ponove" ali ne prije!

Kako ćemo se mi promjenuti? Sledeće riječi nam kažu, "Jer ovo raspadljivo (tijelo, kakvi smo sada) treba da se obuče u neraspadljivost (Duh-taj koji je rođen od Boga jeste duh), i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost"-da se promjenemo iz materialnog tijela u duh!

Dok se ne rodimo ponove, mi ne možemo ući u Carstvo Božije-Isus je rekao Nikodimusu, Jovan 3:3

Dok smo u tijelu, već se promjenemo u duh, ne možemo uću u Carstvo Božije- Isus Nikodimus, Jovan 3:6-8. Dok smo krv i tijelo (kao što je Nikodim bio) mi ne možemo ući u Carstvo Božije-Pavle Korinćanima, 1. Kor. 15:50. Do vaskrsnuća, na Hristovom dolasku, mi nećemo biti promjenjeni iz raspadljivog tijelo u neraspadljivi duh-Pavle, 1. Kori. 15:50-53 i stih 22-23.

Do vaskrsnuća, stoga, mi ne možemo vidjeti, ući, ili naslijediti Crastva Božijega. Mi se ne možemo roditi ponovo sve do vaskrsnuća!

SADA NAJAMNICI-ALI NE JOŠ NASLJEDNICI

Dok smo još u našem stavu, rođeni u tijelu i sastavljeni od tijela, mi ne možemo vidjeti, ući, ili naslijediti Carstvo Božije. Vidite, sad, stav pravog i iskrenog Hrišćanina, u ovom životu-njegove riječi: “A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov” (Rimlj. 8:9). Ukoliko jedan nije primio Duha svetoga, i ovaj duh ne živi u njemu on nije Hrišćanin. Biti član crkve ne čini jednog Hrišćanina. Primiti Duh i slijediti Boga jeste Hrišćanin!

DUHOVNO POSTUPAK ROĐENJA USPOREĐUJE SE S FIZIČKIM

Sada vidite kako Boži Duh ulazi i živi u jednom uspoređuje se sa fizičkim sjemenom oplodavajući jajašce-oplodavanje sa vječnim duhovnim životom, poslije da proizvede duhovnu osobu! Jedno oplodjenje jajašca-jedan zametak-nije rođena ljudska osoba. Život od oca bio je dat tome. On je to začeo, ali ni zametak niti plod još nisu rođena osoba. U istom smislu Duhovno-začeta osoba nije, još, Duhovna osoba ili biće, kako je Isus rekao da će biti kad se rodi ponove!

Nastavlja: “Ako li živi u vama duh onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvije, oživiće i vaša smrtna tjelesa Duhom svojijem koji živi u vama” (stih 11). Razumite ovo! Ovo je direktna usporedba između biti rođen od tijela i onad biti rođen od Boga. Isus kaže onaj koji je rođen od tijela tjelesan je-rođeno živo biće. Onaj koji je rođen od Duha (Boga) jeste duh-rođen Duhovna osoba!

Smrtno ljudsko živo biće odpočima kada plodna ćelija od tijela oca zametne-započne fizički život u-jajniku matere. U to vrijeme otac je stvorio. On ga nije rodio. To je dio majke poslije. Njegov dio u procesu vodi u konačno rođenje je onda učinjeno. Ali tu ima jedno vrijeme početka. U vrijeme začeca, rođenje još se nije dogodilo.

To je potrebno dati ovo razjašnjenje, na ovom mjestu, pošto popularna obmana od zavedenog tradicionalnog “Hrišćanstva” tvrde da kad jedan “primi Hrista”, “prihvati Hrista” “javno očitovati Hrista”, ili prvo primi Božiji sveti Duh da živi u njemu, da je već “ponovo rođen”. Prvo, onda, vidi fizičku vrstu i usporedbu.

VREME POČETKA

U ljudskoj fizičkoj reprodukciji, tu ima vrijeme početka. Od oplodjenja-začeca sa strane oca-začeto od majke-rođenje, ili biti rođen iz majčine utrobe to je vrijeme začetka i rasta od devet mjeseci. Tih devet-mjeseci vrijeme zove se trudnoća. Na začetku, sada oplodeno sjeme zove se zametak. Nekoliko mjeseci kasnije, to se onda zove plod. Ali za vrijeme ovih devet-mjeseci vremena trudnoce, mi ne govorimo da se ovo zeće-plod već rodio. To je postupak prema rođenju. To je djete svojih roditelja.

Otac je već to oplodio. Ali majka ga još nije rodila. Ipak to je, kroz ovo vrijeme trudnoće, da još nerođeno djete je od njegovih roditelja.

Sada u početku “rođen opet”, početak ovog rođenja započinje kada Božiji sveti Duh-život je stavljen u nas od svetoga Duha, od njegove vlastite osobe, ulazeći i živeći sa nama. Ponovljeno, iz Rimljanu 8: “Ako li živi u vama Duh onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvije, onaj koji je podigao Hrista iz mrtvije oživiće i vaša smrtna tjelesa Duhom svojijem koji živi u vama” (stih 11). Ovo je isto opisano i razjašnjeno u 1. Korinćanima 15:50-53, vaskrsnuće.

Želim da ovo učinim kristalno čisto. Milioni iskrenih Hrišćana vjeruju u to da kada oni propovjedaju Hrista (ili prime Njegov Duh sveti) da su oni “rođeni ponovo”. Što se u stvaru desi jeste to: Kada jedan poslije pokajanja, vjerovanja, i krštenja primi Duh sveti, Duh Božiji stavlja ga u-krsti ga u-Crkvu Božiju. Crkva se zove tijelo Hristovo. Tako mi čitamo: “Jer jednim Duhom mi se svi krstimo u jedno tijelo” (1. Korin. 12:13).

CRKVA JE NAŠA MAJKA

Ponove, Crkva se zove “Gornji Jerusolim” ili “Nebeski Jerusolim” (Jevrejima 12:22-23). Sada vidite, u Galatima 4:26: “A gornji Jerusolim slobodna je, koji je mati svima nama”. Analogija je ova: Kada ste začeti od Boga Oca sa primanjem Njegova Duha svetoga, mi smo stavljeni u Crkvu, koja je za vrijeme našeg duhovnog napredovanja naša Majka.

Živog bića majka sa začetkom u njenoj utrobi vrši funkciju sa hranjenjem nerođenog djeteta sa fizičkom hranom, tako da ono more da raste i napreduje fizički. I ona ga nosi i čuva da se ne povredi fizički do samog rođenja. Duhovna majka-Crkva-je zadužena da "hrani stado" (1. Petro. 5:2) kroz upravu koju je Bog postavio u Crkvi "da se sveti priprave... na sazidanje tijela Hristova, dokle dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje sina Božijega, i čovjeka savršena, u mjeru rasta visine Hristove" (Efes.4:11-13). Isto kao što ljudski začetak napreduje prije rođenja za vrijeme trudnoće, tako, isti i mi poslije začeca sa Božim Duhom, postizemo i napredujemo Duhovno prije našeg rođenja.

Ljudski život počinje sa Biblijskim izrazom "raspadljivo sjeme"-fizičko muško sjeme. Sveti život započinje sa onim što je neraspadljivo-Duhom svetim od Boga koji se useli u osobu. Ali kao ljudski zametljaj treba da raste dok ne postane plod, koje treba da raste do tok stava da se rodi u ljudsku familiju, tako Hrišćanin u kome je sveti život započet darom Božim neraspadljivi Duh mora da raste prema usavršenosti da bi se rodio u Božiju familiju. On je onda usavršen i nemože da griješi. Ali- ta savršenost svetog pravednog karaktera mora biti postizana (sa Božijom pomoći i u-dodavanju Njegova Duha za vrijeme ovog fizičkog života-za vrijeme "trudnoćnog" vremena).

Ne samo da Crkva hrani članove sa Riječima Božim-duhovnom hranom-već da štiti one začete ali još ne rođenu djecu Božiju od duhovnih povreda, kako nam to ove sledeće riječi i pokazuju: "Da ne budemo više mala djeca, koju ljulja i zanosi svaki vjetar nauke, u laži čovječijoj, putom prevare" (Efesc.4:14). Onda u vrijeme vaskrsnuća, mi oni u Crkvi-duhovnoj majki-bićemo izvađeni iz nje, i roditi se- uvesti nas u-Carstvo Božije, Duhovno-sastavljene Božije familije.

SINOVI BOŽIJI SADA

Sada, dalje: "Koji se vladaju po duhu Božijemu oni su sinovi Božiji" (Rimlj.8:14). Nerođeno dijete u utrobi majke je dijete oca i majke, i ako još ne rođeno-izišlo iz utrobe. Tako smo i mi, ako Božiji Duh živi u nama-ako smo vođeni sa Božim svetim duhom-djeca smo Božija. Ipak, u ovo vrijeme, mi smo u trudnom položaju, nismo još rođeni. I samo nasljednici, još nenasljedeni!

Dalje: "A kad smo djeca i našljednici smo: našljednici dakle Božiji i sunašljednici Hristovi, jer s njim stradamo (buduće-na vaskrsnuću) da se sa njim i proslavimo" (stih 17). Sada vidite kako ovi napisi označavaju vaskrsnuće u slavu, kad postanemo duhovni, kao jedno rođenje! "Jer čekanje tvari (stvorenje) čeka da se jave sinovi Božiji"-to je vrijeme Hristova dolaska da vlada i vaskrsnuće u Duh sastavljeni-"...jer (stvorenje) će se i sam tvar oprostiti (roditi) od ropstva raspadljivosti na slobodu slave djece Božije. Jer znamo da sva tvar uzdiše i tuži sa nama do sad" (stih 19-22).

Ovdje je još jedna usporedba. Mi ćemo biti izvedeni iz ovog svijeta (Crkva je u, i ako nije od ovog svijeta) u veličanstveni Sutrašnji Svijet i Carstvo koje će vladati s njim. Stvorenje čeka za ovo vrijeme Hristova dolaska, vaskrsnuće, i Carstvo Božije, pošto će stvorenje biti izvedeno iz ropstva korupcije ili pokvarenog truljenja. Ono nije danas spašeno. Ono će biti-na vaskrsnuću. Ipak ovo se ne odnosi na naše direktno biti rođen opet, to je direktna usporedba rođenja djeteta iz materine utrobe. Vaskrsnuće-vrijeme kada se promjenemo u Duh i naslijedimo Carstvo bi će vrijeme oslobođenja iz ropstva raspadljivog tijela i iz ovog svijeta grešnoga-jedan stvaran porođaj!

HRISTOS ROĐEN DRUGI PUT NA VASKRSNUĆU

Produžuje u Rimljanima 8: "Jer koje naprijed pozna one i odredi da budu jednaki obličju sina njegovog, da bi i (Hristos) On bio prvorođeni među mnogom braćom" (stih 29). Sada usporedite Rimljanima 1:3-4: "O sinu svojemu, koji je po tijelu rođen od sjemena Davidova, a posvjedočen silom za sina Božijega Duhom svetinje po vaskrsenju iz mrtvije".

Isus je bio, u fizičkom tijelu-Njegovo prvo rođenje-potomak Davidov. Ali, po vaskrsnuću iz mrtvih (rođen ponovo) Isus je postao rođeni Sin Božiji, sada ne više kao živo biće, već sastavljen od Duha-duhovno Biće. On je tako postao prvorođeni među mnogom braćom koji će postati rođeni opet u vrijeme vaskrsnuća onih koji su Hristovi.

Svakako da mi razumijemo, tako isto i Pavle, da je Isus bio također Sin Božiji dok je bio živo biće. Iako rođen od fizičke žene, On je bio začat od Boga. Ali ovo uspoređuje dva rođenja: jedno

od fizičke Marije, kao potomak od Davida, a drugo, sa njegovim vaskrsnućem u slavu, kao Sin Boži. Izrazito ovo se ne odnosi da je Isus bio grešnik kome je potrebno spasenje. On je bio pionir, davajući nama primjer, daćemo i mi, isto, biti rođeni od Boga.

KAD SE RODIMO OPET KAKVI ĆEMO MI BITI?

Kad se rodimo ponove, kakvi ćemo mi biti? Biblija nam dava odgovor: “Jer je naše življenje na nebesima, odkuda i spasitelja očekujemo Gospoda svojega Isusa Hrista. Koji će preobraziti naše poniženo tijelo da bude jednako tijelu slave njegove...” (Filibl. 3:21-22). Sada vidite zapis u trećoj glavi 1-ve Jovanove poslanice. On jasno govori “MI”-misli začeti, obraćeni Hrišćani-smo sada, već, Sinovi Božiji, kako je to razjašnjeno već ranije.

Sledeće, ovi zapisi otkrivaju da, “i još se ne pokaza šta ćemo biti”. Mi ćemo, poslije, biti nešto različiti. Kako je Isus razjasnio Nikodimu, mi ćemo biti besmrtni duh. To ćemo mi biti. “Nego”, ovaj zapis produžuje-pročitajte ga-razumite ovu divnu istinu- “znamo kada se pokaže (Hristos), bićemo kao i on, jer ćemo ga vidjeti kao što jest...” Mi ćemo izgledati kao Hristos!

Kako veličanstveni Hristos izgleda? Njegove oči svijetle kao plameni ognjeni! Njegove noge kao mjed kad se rastopi. Lice njegovo kao sunce, u punom sjaju-tako svijetao da bi zasljepio svakom oči ako bi On bio vidljiv sada vama! (Otkri. 1:14-16; 19:12-13; Matej 17:2). I tako ćemo Vi i ja izgledati kada se na kraju rodimo od Boga!

NAŠA IZVANREDNA MOGUĆNOST

Tu je još jedan navod, razumljiv skorom od nikoga, koji otkriva našu izvanrednu mogućnost! To počinje u Jevrejima 2:6: “Što je čovjek da ga se opomeneš”? Da, zašto bi trebao svemoguć Bog da se brine o nama smrtnicima? Zašto nas je On stavio ovdje na zemlju? Kakva je svrha života? Kakva je naša izvanredna mogućnost? To je suviše visoko i iza svega što ste Vi ikad mogli da zamislite, to izgleda jako nevjerovatno!

Možete li ti to vjerovati? Dali ste Vi voljni da vjerujete što je sada jednostavno izjavljeno? Evo ovdje je jedan izvanredan odgovor, započet u stihu 7: “Umalio si ga malijem nečim od anđela” Neki prevodi kažu, “za kratko vrijeme manjeg od anđela”. Nastavlja: “Slavom i časti vjenčao si ga i postavio si ga nad djelom ruku svojih...” – to jest, Božijim stvorenjem.

NE JOŠ SVEMIR

“Sve si pokorio pod noge njegove a kad mu pokori sve, ništa ne ostavi njemu nepokoreno...” Možete li Vi to da shvatite?Cjelokupan, široki, beskrajni svemir! Ali to je za sinove Božije. Čovjek još nije rođen-izuzev Hrista samo! Nastavlja: Evo ovde je odgovor: “Ali sad (u ovoj sadašnjoj trudnoći) još ne vidimo da mu je sve (svemir) pokoreno” (stih 8).

Ali šta sad mi vidimo? “Vidimo Isusa...vječan slavom i časti” (stih 9). Da, Isus je već data glavna administracija Božije uprave-Crstva Božijeg-nad cijelim svemirom! Samo, do našeg vremena da nasljedimo i preduzmemo upravu na Zemlji, na Hristovu povratku, On dozvoljava Sotoni da na ovoj zemlji sa njegovom obmanom rada.

Sad nastavlja:

“Jer prilikovaše njemu (Isusu), za kojega je sve i kroz kojega je sve, koji dovede mnoge sinove u slavu, da dovrši poglavara spasenija njihova stradanjem. Jer i onaj koji osuđuje, i oni koji se osuđuju, svi su od jednoga, zaradi toga uzroka ne stidi se nazvati ih braćom” (stih 10-11).

HRISTOS NAŠ STARIJI BRAT

Mi smo, kako je navedeno ranije, nasljednici od Boga, i zajedno-nasljednici-kao braća-sa Hristom. On je otišao u napred, kroz vaskrsnuće, u slavu kao pionir! On je prvo rođeni među mnogom braćom! On je nasljedio “sve stvari”-svemir! Mi smo još uvijek nasljednici-još u trudnoći da bi se rodili od Boga. Isus je sada naš stariji brat i poglavar sveštenički, nadgleda naše duhovno napredovanje-pripremajući nas da budemo carevi i sveštenici da vladamo sa Njime!

Prvih hiljadu godina mi ćemo vladati na zemlji. “i učinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovaćemo na zemlji” (Otkrivenje 5:10).

UPRAVLJATI ZAJEDNO SA HRISTOM

Za prvih hiljadu godina, Isus će vladati na prijestolu Njegovih zemaljskih potomaka Davida u Jerusalimu (Isaia 9:6-7). “i koji pobjedi i održi djela moja do kraja daću mu vlast nad neznabožcima. I pašće ih s gvozdenom palicom...” (Otkr. 2:26-27). Ali kako i odakle ćemo mi upravljati? Isus je rekao, opet, “Koji pobjedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu (Jerusalim), kao i ja što pobjedih i sjedoh s Ocem svojim na prijestolu Njegovu” (Otkr: 3:21)-

Kad se rodimo od Boga, mi ćemo biti Duh, ne više živa fizička bića. Nami će se dati moć! Kako je Danilo odkrio, sveti će onda uzeti carstvo zemaljskih naroda i upravlja će njima hiljadu godina-uspostavljajući svjetski mir i svetu upravu pod Hristom. I poslije toga? Zapisi u Jevrejima 2 pokazuju da onda, opet pod Hristom, daće nam se vlast da vladamo nad cijeljem svemirom-doslovno svim stvarima. Zato je sila data Hristu i biće naša kao zajednički našljednici sa Njim!

Da, tu postoji život poslije smrti za one poslušne Bogu-duhovni život od nevjerovatne mogućnosti iza našeg nemogućeg sna! Dali mi ljudi možemo shvatiti veličanstvenu mogućnost ove divne istine? Postići vječni život treba da bude naš sav-obuhvatljiva svrha. To je dar i želja našega milostivog Oca i Njegova Sina Isusa Hrista.

Kraj